

Priekules baptistu draudze

Jūlijs (100) – 2014

Ja esat vērīgi, pamanījāt, ka šis ir jubilejas izdevums ☺ Valdības vīri pēc 100 dienām atskatās uz padarīto un izvērtē notikumus. Varbūt arī man jāatskaitās? Kādu laiciņu iepriekš izteicu domu, ka ar simto avīzītes numuru beigšu to veidot. Dažreiz pietrūkst rakstu darbu, dažreiz laika, dažreiz rodas šaubas, vai tas vispār ir vajadzīgs? Un tad nāk šis iedrošinājums, kas liek saprast – jāturpina...

Iedrošināsim viens otru

Iedrošināt (ar līdzīgu nozīmi arī stiprināt, uzmundrināt, uzslavēt) nozīmē - iedvest drosmi, atbalstīt, atzinīgi novērtēt, veicināt, iedot spēju pastāvēt, izturēt, stāties pretī briesmām, bailēm vai grūtībām un darīt to, par ko zini, ka tas ir grūti vai bīstami.

Dzīve ir pilna grūtību, izaicinājumu un pārbaudījumu. Tiek pārbaudīta mūsu pacietība, izturība, laipnība, pazemība, prāta spējas, fiziskās spējas... Bieži jūtamies noguruši, cīnāmies ar grēku, mūsu ģimenes locekļi nav glābti, nespējam samaksāt savus rēķinus, neiet mācībās, izdegam darbā, pasliktinās veselība, sāpinām savus mīļos un tiekam sāpināti no viņiem, nākotne nav skaidra, izbeidzas draudzības, ir šaubas, kā rīkoties, dažādi zaudējumi... Šādos gadījumos ir tik viegli pazaudēt drosmi un krist mazdūšībā. Bet mazdūšība ir zagle. Tā nozog dzīvesprieku, degsmi, mieru. Ja mazdūšība apmetas cilvēkā uz palikšanu, drīz pievienosies mazdūšības draugi, un to vārdi ir: nogurums, bezcerība, izmisums, sevis žēlošana, apātija, depresija, šaubas, skumjas, rūgtums... Mazdūšība ir viens no šīs pasaules valdnieka ieročiem, ko tas lieto pret Dieva bērniem, lai tie zaudētu drosmi un sāktu fokusēties tikai uz savām problēmām tā vietā, lai fokusētos uz Dievu. Lai mazdūšībai nedotu vietu, ir vajadzīga stipra ticība un iedrošinājums.

Iedrošinājums vajadzīgs, lai iedrošinātu mazticīgos vai šaubīgos brāļus un māsas nepamest savu ticību tam Kungam, iedrošinājums vairo cilvēkaticību.

Ebrejiem 3:13: „Bet pamācait cits citu katru dienu, kamēr vēl saka "šodien", lai kādam no jums sirds netiktu apcietināta ar grēka viltību.” (angliskais tulkojums: ... iedrošiniet cits citu katru dienu...) **Iedrošinājums palīdz ieraudzīt Dievu grūtos laikos.** Kad ticīgais ir grūtībās, šaubās un sāpēs, viņam ir vajadzīgs iedrošinājums, ka Dievs joprojām „tur dzīves stūri Savās Rokās”. Mums vajadzīgs dzirdēt, ka Dievam ir plāns mūsu dzīvei, ka Dievs darbojas,

ka Viņš mūs neatstās. Un to mums pašiem ir tik grūti ieraudzīt, kad esam lielu grūtību un sāpju mutulī.

Iedrošinājums var stiprināt un pamudināt uzrīcību, tas ir kā veldzējošs ūdens izkaltušā zemē, īpaši, ja cilvēks neko citu nav dzirdējis kā tikai lamas, noniecinājumus, kritiku. Ir konkrēti piemēri, kā noniecināti un kritizēti, arī noziegumus izdarījuši cilvēki tiek pārvērsti, kad tiem kāds sāk ticēt un iedrošināt labiem darbiem. Īpaši lielu labumu pelnīta uzslava un iedrošinājums dod bērniem un jauniešiem - palīdz tiem plaukt un garīgi augt, iedod spārnus. Cilvēki arī daudz labprātāk pieņem aizrādījumus un pamācības, ja tiem līdzās ir iedrošinājums. Cilvēkam, kam trūkst pārliecības par savām spējām, iedrošinājums var dot drosmi pārvarēt visus šķēršļus un gūt prieku no paveiktā. Kāda divu bērnu māte ir ievērojusi, ka tad, ja viņas bērni draudzē dzird atzinīgus vārdus par savām uzstāšanās reizēm ar dzeju vai Bībeles lasījumu vai kādu stāstu, viņi vēlas to darīt biežāk un ir ļoti priecīgi par šādu iespēju.

Kāds pilnas slodzes sludinātājs saka: "Draudzes iedrošinājums mani pamudina būt vēl cītīgākam un prasmīgākam kalpošanā." Diemžēl bieži ir tā, ka, ja iedrošinājums būtu mūsu maize, daudzi, kas ir kalpošanā, dzīvotu badā. Patiesībā iedrošinājums - tā ir degviela, kas ir vajadzīga katrai kalpošanai. Mēs bieži iesākam brīnišķīgas lietas, bet tad dažādu iemeslu dēļ atmetam tām ar roku. Ja kāds mums atgādina par mūsu iecerēm, iedrošina, aizlūdz, izrāda gatavību atbalstīt, tas mums noteikti palīdz iet uz priekšu raitāk. Kas sportistiem visvairāk ir vajadzīgs, kad viņi ir cīņā, ringā, vai ir maratona pusē un spēki sāk beigties, bet ir jāiztur līdz galam? Iedrošinājums, uzmundrinājums, atbalsts!

Iedrošinājums palīdz saskatīt otra labās īpašības, tas izvelk ārā otra cilvēka potenciālu. Ja mūs kāds iedrošina, mums šķiet, ka šis cilvēks zina un tic, ka es spēju, pat ja pats vēl šaubos, arī

ja man nesanāks, nākošreiz es darīšu citādāk, un man izdosies. Cilvēki var daudz sasniegt, ja viņi zina, ka kāds viņiem tic. Ievērodami to, ko dara citi, mēs apliecinām, ka atzinīgi novērtējam viņu Gara dāvanas, tādējādi netiešā veidā aicinot tās lietot biežāk. Tāpat kā mēs neredzam savas ausis, garīgā nozīmē mēs pie sevis daudz ko varam nepamanīt tādu, kas pārējiem ir acīm redzams. Mēs varam nezināt, ko spējam, pirms to mums kāds nepasaka. Izdzirdot iedrošinājumu lietot savas garīgās dāvanas, mēs varam tās sākt apzināties un lietot ne vairs tikai nejauši, gadījuma pēc, bet jau apzināti, par godu Dievam.

Iedrošinājumu un stiprinājumu mēs saņemam no Dieva, jo Viņš ir iedrošinājuma avots. Vārda „iedrošināt / mierināt” sakne nāk no tā paša vārda, ko Jēzus lieto, sakot „Aizstāvis”, runājot par Svēto Garu *Jāņa 14:16,26* un citviet Rakstos. Tas ir grieķu vārds *Parakletos*, kas nozīmē arī Mierinātājs, Iedrošinātājs, Aizstāvis, Padomdevējs, Pavadonis, Palīgs, Starpnieks): *Jāņa 14:16:* „Un Es lūgšu Tēvu, un Viņš dos citu Aizstāvi, lai Tas būtu pie jums mūžīgi” *Jāņa 14:26:* „Bet Aizstāvis, Svētais Gars, ko Tēvs sūtīs Manā Vārdā, Tas jums visu mācīs un atgādinās jums visu, ko Es jums esmu sacījis.”

Arī Jēzus tika stiprināts Getzemenes dārzā, kur pie Viņa dziļā satriektībā un bailēs nāca eņģelis no Dieva un Viņu stiprināja: „**Tad Viņam parādījās eņģelis no debesīm un Viņu stiprināja**” (*Lūkas 22:43*). Mēs drīkstam to zināt - brīžos, kad ir tik grūti, ka, šķiet, visi mani spēki nu galā, es vairs nevaru, Dievs, es padodos, ... Dievs nāk ar Savu īpašo stiprinājumu, iedrošinājumu. Tas var notikt caur Dieva sūtītiem cilvēkiem vai eņģeļiem, vai Bībeles Rakstvietām, vai citā veidā.

Hagajas 2:4-5: „Un tagad, Zerubābel, **nemies drosmi, saka Tas Kungs, pildies ar jaunu drosmi arī tu, Jozua, Jocadaka dēls, tu augstais priesteris! Esi droša savā rīcībā, visa šīs zemes tauta, saka Tas Kungs, un strādājiet, jo Es esmu ar jums! - saka Tas Kungs Cebaots. Apsolījums, ko Es jums devu, izejot no Ēģiptes zemes, paliek spēkā, un Mans Gars valda jūsu vidū: nebīstieties!**” (Šie ir tā Kunga iedrošinājuma Vārdi, sacīti ar Hagaja muti, apmēram mēnesi pēc tam, kad bija sācies darbs pie tempļa būvniecības. Dievs ar Hagaja starpniecību sūtīja iedrošinājuma vārdus ļaužu atlikumam, kas bija nolēmis bez piemērotiem resursiem atjaunot Dieva namu.)

Vēl kādi piemēri par no Dieva saņemtu iedrošinājumu un un stiprinājumu:

*Kāds jauns mācītājs savā dzīvē ļoti ilgojās pēc Dieva īpaša pieskāriena un bija lūdzis, lai Dievs pieskaras viņa dzīvei. Kā parasti viņš agri pamodās un devās uz dzīvojamo istabu, lai pavadītu laiku vienatnē ar Dievu. Viņš lūdza Dievam svētības, viņš Dievam lūdza iedrošinājumu, viņā bija īsta vajadzība pēc Dieva mīlestības pieskāriena. Viņa mazajam dēlam Timam tajā laikā bija 22 mēneši. Kamēr tēvs bija dzīvojamā istabā lūgšanā uz ceļiem, istabā ienāca Tims. Parasti Tims šajā laikā tēvu netraucēja, jo māte Timam bija iemācījusi, ka jābūt klusu un savā istabā no rītiem. Bet tieši šajā rītā Tims ienāca dzīvojamā istabā un piegāja pie sava tēta, uzlika savas rokas uz tēva lūgšanā saliktajām rokām un teica: **“Sveiks, mans dārgais, mīlais. Sveiks, mans dārgais, mīlais. Sveiks, mans dārgais, mīlais.”** Nekad iepriekš viņa dēls Tims nebija teicis šādu vārdus. Viņš tos atkātoja sešas reizes pēc kārtas. Tajā brīdī tēvs saprata, ka Debesu Tēvs viņu svētī un iedrošina caur mazā dēla vārdiem. Viņš saņēma sava mīļā Debesu Tēta iedrošinājumu, pēc kā lūdza. Viņš saņēma apstiprinājumu, ka ir īpašs, mīļš un dārgs savam Debesu Tētim.*

Vēl kāds piemērs:

Karls Tatls ir amerikāņu mācītājs, kas uzauga nelabvēlīgā ģimenē. Viņam bija ļoti nelaimīga bērnība, kurā tēvs viņu ļaunprātīgi izmantoja. Kad Karls bija kļuvis par kristietu, viņš kādā reizē vēlējās dzirdēt, ko Dievs viņam grib teikt. Viņš nolēma doties ārpus pilsētas, lai, neviena netraucēts, lūgtu Dievu visu dienu. Un tā, viņš aizbrauca un sāka lūgt, taču pēc piecpadsmit minūtēm juta, ka nekas neizdodas. Viņš devās mājās nomākts un vilies. Viņš sacīja sievai, ka ies apraudzīt Cahariju, savu divus mēnešus veco dēliņu. Viņš iegāja dēla istabā un paņēma viņu rokās. Turot mazo zīdainīti rokās, viņš juta sevī pieaugam neticamu mīlestību pret šo bērniņu un viņš sāka raudāt un runāt ar viņu. "Caharij," viņš teica, "es tevi mīlu. Es tevi mīlu no visas sirds. Lai arī kas šajā dzīvē notiktu, es nekad tev nedarīšu pāri, es vienmēr aizsargāšu tevi. Es vienmēr būšu tavs tēvs, es vienmēr būšu tavs draugs, es vienmēr rūpēšos par tevi, es vienmēr audzināšu tevi, un es to visu darīšu neatkarīgi no tā, kādus grēkus tu būsi izdarījis, neatkarīgi no tā, ko tu būsi izdarījis un neatkarīgi no tā, vai tu aizgriezīsies no manis vai no Dieva." Pēkšņi Karls sajuta, ka viņš ir Dieva rokās un ka Dievs saka: "Karl, tu esi mans dēls, un Es mīlu tevi. Neatkarīgi no tā, ko tu dari vai kur tu ej, Es vienmēr rūpēšos par tevi, Es vienmēr gādāšu par tevi, Es vienmēr vadīšu tevi." Šādā veidā Gars Karla paša vārdiem apliecināja Karlam, ka viņš

ir Dieva bērns un ka Dievs vienmēr būs Viņa Tēvs.

Mums pieder Dieva un draudzes iedrošinājums. Mūsos ir Dieva Svētais Gars, kas sasilda mūsu dvēseles. Mums apkārt ir Kristus miesa – draudze, kas mūs pieceļ. Dievs grib tevi iedrošināt, jo Viņa acīs tu esi mīlams un vērtīgs. Tu esi Viņa īpašais bērns. Vai tu dzirdi Viņu sakām? „Tu esi Mans mīļais bērns! Mans ir liels plāns priekš tevis, lieli darbi, ko Es gribu tevī un caur tevi veikt.”

Kā varam iedrošināt viens otru? Paši sevi varam iedrošināt, turot savu fokusu uz Jēzu Kristu un ikdienā meklējot iedrošinājumu Rakstos. Dievā ir mūsu prieks, mierinājums un iedrošinājums. Bet ir nepieciešams dot iedrošinājumu arī citiem. Bībelē Apustuļu darbos ir minēts kāds mācekļis, vārdā Barnaba. *Apustuļu darbi 4:36-37*: „**Arī Jāzeps, ko apustuļi sauca par Barnabu, tulkojumā: iepriecināšanas dēls, levīts, dzimis kiprietis, pārdeva tīrumu, kas viņam piederēja, atnesa naudu un nolika to pie apustuļu kājām.**” Vārds „Barnaba” nozīmē: **Iepriecināšanas jeb iedrošinājuma dēls.** Barnaba bija arī apustuļa Pāvila līdzstrādnieks un darbojās saskaņā ar savu dāvanu: viņš bija iedrošinātājs un iepriecinātājs, un viņa rīcība došanā bija par iedrošinājumu citiem (acīmredzot mācekļi tā sauca šo Jāzepu, jo viņā redzēja šādu rakstura īpašību). Vēlāk Barnaba ir tas, kas iedrošina Pāvilu un atbalsta viņa ienākšanu kristiešu draudzē Jeruzālemē, kad citi vēl baidījās no Pāvila (Saula), kas bija vajājis Dieva draudzi (*Apustuļu darbi 9:21-27*). Amerikā u.c. kādās draudzēs ir arī īpašas Barnabu apvienības jeb kustības – tās ir cilvēku grupas, kas pastāvīgi meklē, kā iedrošināt citus un to pastāvīgi dara dažādos veidos. Dievs mūs aicina, lai mēs iedrošinātu un svētītu viens otru, lai būtu kā Barnabas citu dzīvēs, lai atbalstītu un izaicinātu. *Vēstule ebrejiem 10:24*: „**Un vērosim cits citu, lai paskubinātu uz mīlestību un labiem darbiem**” (citos tulkojumos – iedrošinātu). Par iedrošinājumu var kalpot praktiska palīdzība, pateicība, pamudinājums... Citus varam iedrošināt ar vārdiem, ar savu klātbūtni, ar pieskārienu, apkampiem, ar praktisku palīdzību, aizlūgšanām, daloties Dieva apsollījumos.

Ikdienā ļoti skopojamies ar atzinības izteikšanu. Daļēji tā ir audzināšanas kļūda, jo arī varbūt arī paši kā bērni tikām maz uzslavēti un iedrošināti, tāpat arī savus bērnus par maz iedrošinām un atbalstām. Varbūt tu esi uzaudzis ģimenē, kur tu tiki vairāk kritizēts nekā uzslavēts. Vai arī tev ir priekšnieks, kurš tev pastāvīgi „norāda tavu vietu”. Turklāt, ja bērnībā esam

dzirdējuši maz atzinīgu vārdu vai tādas neesam dzirdējuši nemaz, mums var būt grūti izteikt savu atzinību un iedrošinājumu citiem. Arī tādas jūtas kā kautrība, nedrošība un bailes tikt pārprastam var kavēt iedrošināt citus. Bet tomēr tas ir tik svarīgi – otru iedrošināt! Un Dieva spēkā mēs to spējam. Sirsnīgas un pamatotas uzslavas un iedrošinājums ir velte, ko citiem var dāvēt ikviens. Pārdomāti atzinības un iedrošinājuma vārdi cilvēkam, kam tie teikti, var nozīmēt vairāk, nekā mēs spējam iedomāties, un tos cilvēks var atcerēties pat vairākus gadus, kad pats teicējs to varbūt jau ir aizmirsis.

Kāda meitene stāsta, ka tad, kad viņa bija pusaudžu vecumā, viņa gāja cauri parkam, kur mammas sēdēja un pļāpāja, kamēr viņu bērni atradās šūpolēs, kuras neviens neiešūpināja. Meitene, parkam cauri ejot, mēdza bērnus, kas sēdēja vai stāvēja šūpolēs, iešūpināt. Un zināt, kas notiek, kad jūs iešūpināt bērnu, kas stāv vai sēž šūpolēs? Viņš turpina pats šūpināt sevi, viņš pieliek spēku un turpina šūpoļu kustību. Pieaugot šī meitene saprata, ka tāda ir viņas loma šajā dzīvē – iešūpināt, iestumt citus. Mazam grūdiņam, iedrošinājumam var būt liela loma un ilga ietekme otra cilvēka dzīvē. Nepaturi to labo, ko esi saņēmis no Dieva un cilvēkiem, tikai pie sevis. Dod to tālāk. Pasaule ir ļoti vērtējoša – tā vērtē cilvēku pēc naudasmaka, TV un auto modeļa, pēc tā, kurā skolā tiek laisti bērni, cik valodas cilvēks pārzin, vai ir mācījies prestižās skolās ārzemēs, pēc izskata, izteikšanās spējas un runas kultūras. Taču mums, kristiešiem, nav jābūt vērtējošiem, kritizējošiem un tiesājošiem. Dievs aicina, lai mēs esam pieņemoši, lai mēs mīlam cilvēkus, bet ienīstam grēku. Ļaudis tev apkārt ir izslāpuši pēc laba, iedrošinoša vārda, jo to tik reti saņem. Iedrošini to jauno māmiņu, to jaunieti, to bērnu, to sirmo vīru vai sievu, to pakritušo.

Izsakot iedrošinājumu, mēs iedodam cerību, apliecinām uzticību cilvēkam, kam to dodam, izrādām gatavību iet līdzās – iestāties un iet blakus, dodot apliecinājumu, ka ar tevi, ja vajag, esmu gatavs iet ierakumos. Iedrošināšana ir līdzgaitniecības apliecinājums. Tev ir iedots Dieva iedrošinājums un mierinājums, lai tu citiem to dotu tālāk, lai parādītu citiem Viņa žēlastību un mīlestību.

„Slavēts lai ir mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievs un Tēvs, žēlastības Tēvs un iepriecināšanas Dievs, kas mūs iepriecina visās mūsu bēdās, ka mēs tos, kam ir kādas bēdas, varam iepriecināt ar to iepriecu, ko paši no Dieva esam saņēmuši. Jo, kā Kristus ciešanas spēcīgi nāk pār mums, tāpat spēcīgi darbojas

mūsu ieprieca caur Kristu. (2. vēstule korintiešiem 1:3-5).

„Jo viss, kas iepriekš rakstīts, rakstīts mūsu pamācībai, lai mēs, izturīgi būdami bēdās un iepriecu (citos tulkojumos - iedrošinājumu) smeldami Rakstos, iegūtu cerību. Bet Dievs, no kā nāk izturība un ieprieca (citos tulkojumos – iedrošinājums), lai jums dod vienādu prātu savā starpā Kristū Jēzū, lai jūs vienprātīgi

vienā mutē slavētu Dievu, mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēvu. Pieņemiet cits citu, kā arī Kristus mūs ir pieņēmis Dievam par godu.” (Vēstule romiešiem 15.4-7)

(Kristīne Jaunzeme, izmantojot interneta materiālus, kā arī autoru Rinalda Grīna, Dītriha Šindlera u.c. atziņas.)

oo

➤ **Informācija par Makgregora baptistu draudzes misiju 2014. g. augustā Priekules novadā**

Misijas laiks: 5-11.augusts

Jau pēc mēneša ciemos sagaidīsim mūsu draugus no Amerikas, no mūsu sadraudzības draudzes misijas laukā (Makgregora baptistu draudze, Florida, ASV), kuri ieradīsies Priekulē, lai kalpotu cilvēkiem un godinātu Dievu. Sagaidāms, ka no ASV ieradīsies 19 cilvēku, kuri kalpos mūsu draudzes Vasaras Bībeles skolā, kā arī kādos mūzikas, sporta un drāmas pasākumos pusaudžiem un jauniešiem. Plānots, ka viesi kādā vakarā sniegs arī Pielūgsmes koncertu. Būs sadraudzības vakariņas ar draudzi un draugiem. Šajā laikā notiks arī Priekules Ikara svētki un Latvijas Baptistu draudžu savienības Muzikālās kalpošanas apvienības kora festivāls, kurā piedalīsies arī mūsu ciemiņi. Aicinām draudzi un nozares kopā ar viesiem doties Priekules svētku gājienā (sestdienā, 9.augustā plkst.10.00), apmeklēt citus pasākumus, draudzēties ar priekulniekiem un ciemiņiem no visas Latvijas, kā arī pieteikties kalpošanai ar transportu, tulkošanu, cita veida kalpošanu pie pasākumiem šajā misijas nedēļā, Ikara svētku un Kora festivāla laikā, kalpošanai pie svētku komplekta ar piepūšamajām atrakcijām, popkornu, velokartiem, pie telpu uzkopšanas u.c.

Vairāk informācijas par draugu vizīti Priekulē, pasākumiem un to laikiem sekos.

Ja vēlaties kalpot šo pasākumu laikā ar savu laiku, Gara dāvanām, prasmēm, resursiem u.c., esat aicināti pieteikties pie Kristīnes Jaunzemes vai draudzes priekšnieka Guntara Ķera.

Aicinām draudzi aizlūgt par augusta pasākumiem, par viesiem no ASV Makgregora baptistu draudzes un muzikālajiem ciemiņiem no baptistu draudzēm, citiem viesiem, par organizatoriem, lai Dievs viņiem dod gudrību. Lūgsim, lai Dievs tiek pagodināts šo pasākumu laikā, lai iepazīstot mūs, citi iepazīst Kristu mūsos, lai mūsu draudze ir pilsēta kalnā šajā novadā.

➤ **Muzikālās kalpošanas apvienības 3. Festivāls Priekules Ikara svētku laikā**

Latvijas Baptistu draudžu savienības Muzikālās kalpošanas apvienība, Priekules baptistu draudze un Priekules pašvaldība ielūdz uz Muzikālās kalpošanas apvienības 3. Festivālu, kas norisināsies Priekulē no 8. līdz 10. augustam Priekules Ikara svētku laikā un kurā piedalīsies vairāk kā 20 baptistu draudžu kori, dažādu sastāvu ansambļi un orķestris.

Programmā:

- **Piektdien, 8. augustā**

Plkst. 18:00 **Orķestra mūzikas koncerts.**

Plkst. 21.00 **Pielūgsmes mūzikas koncerts un “Kora darbnīcas” kora vakars.**

- **Sestdien, 9. augustā**

Plkst. 12:00 **Kora mūzikas maratons.**

Plkst. 18:00 **Priekules novada kora un draudžu kora kopkoncerts.** Tas būs Kora festivāla un Ikara svētku centrālais notikums. Kopkorim pievienosies arī mūsu novada dziedātāji un solists – Renārs Kaupers no grupas „Prāta vētra”, kā arī Ēriks Ešenvalds. Programmā - Ērika Ešenvalda skaistās un pazīstamās kora dziesmas „Aicinājums”, „Pie Tava krusta”, „Dvēseles dziesma” un citas, kā arī populārās Renāra Kaupera melodijas „Joka pēc alfabēts”, „Mazā bilžu rāmītī” u.c. Pavisam koncertā izskanēs 18 dziesmas un nav šaubu, ka tas būs emocijām bagāts un spilgts notikums.

- **Svētdien, 10. Augustā**

Plkst.11:00 hallē Ikara svētki, kā arī Kora festivāls noslēgsies ar **ekumēnisku dievkalpojumu**, kurā piedalīsies draudžu kopkoris.

Kā saka komponists Ēriks Ešenvalds: „Caur šiem muzikālajiem kora mūzikas svētkiem mēs nesam Kristus vēsti, kopjam Tēvzemes patriotisma jūtas un klausītājus rosinām vērties uz gaismas pusi, uz dvēseliskām un ētiskām vērtībām.”

Ikara svētku laikā būs dažādas trases jauniešiem, *piepūšamās pilsētiņas bērniem*, izrādes, radošās darbnīcas u.c. aktivitātes.

oo

Nosvinējām draudzes kora 135. gadadienu

Kopā ar draugiem svētku dievkalpojumā 15. jūnijā nosvinējām draudzes kora 135. gadadienu. Svētku programmu sniedza Liepājas baptistu Ciānas draudzes kamerkoris un vīru kvartets. Svētrunu teica Liepājas Ciānas draudzes mācītājs Andris Bite. No mācītāja A.Bites saņēmām vārdus, ka Kristus ir vissvarīgākais, un, ka koris kalpo draudzē, nevis, jo māc dziedāt, bet, jo kora dziedātājos ir Kristus. Sveiciena vārdus teica arī Artis Peterlevics, kas uzsvēra, ka Kristus ir vairāk nekā 1 000 000 eiro, vairāk nekā dzelzs veselība, vairāk kā jebkas, ko vien mēs varētu iedomāties. Kristus ir vairāk.

Draugi no Liepājas Ciānas draudzes dziesmā priekulniekiem dāvāja svarīgus vārdus: „Kā lai es klusēju, kā lai es nedziedu, kā lai es neslavēju, Kungs, Tevi par to, ko Tu esi man darījis. Es neklusēšu, jo Dievs dāvājis man mūziku... Kad par šīs zemes svētībām es domāju, es pateicos Dievam.”

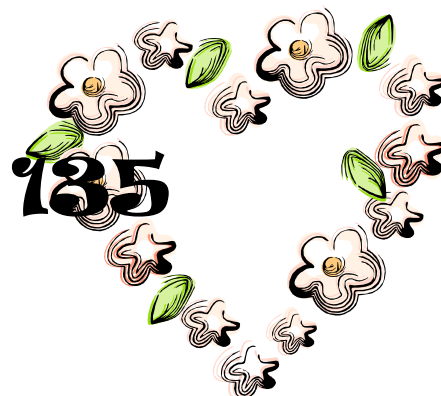
Pēc dievkalpojuma turpinājās sadraudzība, kurā draudzes esošo un bijušo koristu kopkoris dziedāja brīnišķu pateicības dziesmu Dievam, sveicām kora ilggadējos vadītājus un pianistus, saņēmām sveicienus no viesiem un pateicāmies par kora 135. gadiem un Dieva vadību cauri tiem jau no 1879. gada.

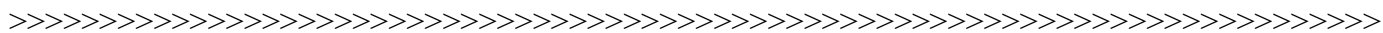
Liepājas Ciānas baptistu draudzes kamerkoris

Priekules baptistu draudzes esošo un bijušo dziedātāju kopkoris

*Cilvēkam, kurš izstaro gaismu, nav nepieciešams atrasties prožektoru gaismā.
/Nezināms/*

Kādā pēcpusdienā, atgriežoties mājās, es pamanīju, ka uz kamīna stāv nolikta lielākā Rafaello konfekšu kastīte. Pirmā doma, kas ienāca prātā bija, ka tā nav domāta man. Atceros, kā bērnībā reiz ar brāli atvērām saldētavu un tā bija pilna ar saldējumu, mēs absolūti nešaubījāties, ka mamma mūs ļoti mīl un apēdām visu to saldējumu. Ja nekļūdos, tur varēja būt vairāk nekā divi kilogrami. Neatceros gan, vai saldējumu toreiz bija jāpērk par taloniem, taču fakts, ka tā bija liela greznība – saldējums, mana brāļa un manu laimi tikai trīskāršoja. Vēlāk gan izrādījās, ka tas ir kaimiņienes saldējums, kurai mājās nebija ledusskapja un viņa uzticēja mammai paglabāt savu svētkiem domāto saldējumu pie sevis... Lielas nepatikšanas nav saglabājušās manā atmiņā, taču piesargos vienmēr, kad ieraugu uz sava galda vai kādas citas man piederošas virsmas savus mīļākos saldumus - ja nu tie tomēr nav domāti man...

Bet patiesībā stāsts nav par saldumiem, bet atkal par veidu kā Dievs parāda savu mīlestību un atlīdzina saviem bērniem ne pēc darbiem, bet pēc sirds attieksmes.

Par Rafaello konfektēm tūlīt jautāju mammai, kam tās ir domātas, uz ko es saņēmu pārsteidzošu atbildi, ka tās ir iedevusi kāda sieviete kā dāvanu man. Es sākotnēji biju ļoti pārsteigta, kādēļ gan man gandrīz sveša sieviete man dāvina tik daudz un dārgas *končas*?

Bet mammas atbilde bija, ka šī sieviete vēloties man pateikties par “Labajiem vārdiem”. Es zinu, ka esmu pieklājīga un laipna, bet konfektes par “Labajiem vārdiem” – tas vienalga pārsteidza. Un tikai pēc kāda laika es atcerējos, ka, iepērkoties veikalā, kurā šī sieviete strādāja, mani ļoti uzjautrināja un iepriecināja veids, kādā viņa apkalpoja pircējus. Es nepateicu viņai personiskus komplimentus, bet redzētais man lika smaidīt un domāt par to, cik jauki cilvēki dzīvo Priekulē. Un savas pārdomas es uzdrošinājos publicēt sociālajā tīklā internetā. Kādi cilvēki bija to izlasījuši.

Domāju par to, kā notiek, kad darām labus darbus, - vai darām tos ar mērķi, ka mums atlīdzinās? Nosakām termiņus, kad būtu jāsaņem atlīdzība par labajiem darbiem? Es daudz esmu domājusi un lūgusi Dieva palīdzību dzīvot saskaņā ar Viņa vārdu, negaidīt savu labumu, nedarīt labu tikai sagaidot atlīdzību, uzņemties nest cita nastas un palauties, ka Dievs būs tas, kurš atlīdzinās vien Viņam zināmā veidā. Un arī ar pateicību saņemt Dieva atlīdzību. Pasaulē ir ierobežota norēķinu sistēma, katram darbam ir sava cena, nauda par precī un prece pret naudu.

Bet Dieva valstībā aprēķini ir pavisam savādāki, Dievs neprasa no manis izdevumu tāmi, cik es vēlētos saņemt par saviem darbiem. Dievs saka, ka Viņš neskatās tā, kā skatās cilvēki, bet „tas Kungs uzlūko mūsu sirdis” (1.Sam.16:7). Dievs izaicina un uzdod mums katram mūsu spējām atbilstošu darbu, vai tā ir fiziska palīdzība kādam, vai materiāla, vai vienkārša komplimenta izteikšana. Jēzus saka, - ja gribam Viņam sekot, mums ir jāaizliedz sevi. Sevis aizliegšana ir absolūta atteikšanās no sava labuma gūšanas. Tik viegli ir sākt zūdīties un pieķerties rūpēm par sevi, kā tajā stāstā Bībelē par bagāto jaunekli, kurš bija labi audzināts un gudrs, kuram piederēja daudz, kurš bija arī ļoti dievbijīgs, bet saņemot aicinājumu visu atstāt un sekot Jēzum, viņš to nespēja.

Zinu, ka Jēzum ne mazākajā mērā nav plāns Savus sekotājus padarīt par nabagiem materiālajā ziņā vai likt kaunēties par kādiem saviem darbiem. Tieši otrādi, - jo vairāk pieķeramies Dievam, jo vairāk Viņš dod gan garīgi gan fiziski, jo vairāk Viņš izceļ mūs sabiedrībā, piešķirot godu kā labiem un uzticamiem cilvēkiem. Bībelē ir rakstīts: „Kas dod sēklu sējējam un maizi ēdējam, Tas arī dos un vairo jūsu sēju un liks pieaugt jūsu taisnības augļiem (2.Kor.9:10). Sēkla Dieva vārda izpratnē ir ne tikai tas, ko ieliekam laukā, lai iegūtu kartupeļu ražu vai labību, sēkla ir arī spēks, pacietība, gudrība, mīlestība... Visas tās īpašības, kas nepieciešamas, lai mēs kalpotu cilvēkiem un sekotu Dievam.

Ja esam uzmanīgi, tad varam ieraudzīt un dzirdēt Dieva darbus, un tas, ko Dievs sagaida no mums, ir - lai mēs par to neklusējam. Šis gadījums ar pārdevēju, - es nezinu, vai viņa ir kristiete, bet es zinu, ka viņa ir Dieva radība kā es un visi citi šajā pasaulē. Vai tad tā nav Dieva pagodināšana - izcelt viņas darbu, izteikt komplimentu? Patiesībā jau mans prieks un kompliments bija Dievam par Viņa radību.

Man ļoti patīk, kad mana meita ir paklausīga un laipna. Mans prieks tad bieži veikalos tiek pārvērsts par saldējumu vai citiem našķiem. Šo vecāku prieku es saņemu arī no Dieva. Es zinu, ka mans Tēvs debesīs priecājas, ja esmu paklausīga un savā “veikalā” arī Viņš šo savu prieku pārvērš par dāvanām man. Reizēm tās ir materiālas lietas, reizēm tā ir vienkārša mīlestība un apskāviens no cilvēkiem. Un visvairāk šajā pasaulē dzīvot un būt laimīgai motivē apziņa, ka Dievs mani mīl.

Estella

